

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 101/16
V Luxemburgu 19. septembra 2016

Slávnostné zasadnutie Súdneho dvora

Nástup nových členov do funkcie na Súdny dvor a Všeobecný súd Európskej únie

Rozhodnutím zo 7. septembra 2016 zástupcovia členských štátov vymenovali za generálneho advokáta Súdneho dvora na obdobie od 19. septembra 2016 do 6. októbra 2021 Evgenia Tančeva.

V rámci čiastočnej obmeny členov Všeobecného súdu zástupcovia vlád členských štátov rozhodnutiami z 23. marca 2016 a zo 7. septembra 2016 vymenovali za sudcov Všeobecného súdu Ricarda da Silva Passosa, Paula Nihoula, Barnu Berkeho a Ulfa Christopha Öberga, ako aj Octaviu Spineanuovú-Mateiovú a Krystynu Kowalikovú-Bańczykovú na obdobie od 19. septembra 2016 do 31. augusta 2022.

V rámci reformy usporiadania súdneho systému Súdneho dvora Európskej únie zástupcovia vlád členských štátov rozhodnutím zo 7. septembra 2016 vymenovali za sudcov Všeobecného súdu Ezia Perilla, Jana Passera a Alexandra Kornezova na obdobie od 19. septembra 2016 do 31. augusta 2019 a Reného Barentsa a Jespera Svenningsena, ako aj Mariu José Costeirovú na obdobie od 19. septembra 2016 do 31. augusta 2022.

Rozhodnutiami zo 16. septembra 2015, z 23. marca 2016 a 24. mája 2016 opätovne vymenovali za sudcov Marca Jaegera, Heikkiho Kanninena, Savvasa Papasavvasa, Stena Frimodta Nielsena, Marca van der Woudeho, Dimitriosa Gratsiasa, Juraja Schwarcza, Viktora Kreuschitza a Lauriho Madiseho na obdobie do 31. augusta 2022.

Dnes sa bude konať slávnostné zasadnutie Súdneho dvora pri príležitosti zloženia sľubu nového generálneho advokáta a nových sudcov, ktorí majú nastúpiť do funkcie.

Priamy prenos z tohto slávnostného zasadnutia bude možné sledovať od 18:00 hod. na tejto internetovej stránke: <http://c.connectedviews.com/cdj>

Curriculum vitae nových členov

Evgeni Tančev

narodený v roku 1952; skončené právnické vzdelanie na Univerzite sv. Klimenta Ochridského v Sofii (1975); doktor práv (1979); prednášajúci (1977 – 1984), docent (1984 – 1990), neskôr profesor na Univerzite sv. Klimenta Ochridského v Sofii (1990 – 2013); dekan Právnickej fakulty Univerzity sv. Klimenta Ochridského v Sofii (1988 – 1991); člen legislatívnej rady bulharskej Národnej rady (1995 – 1997); vedúci katedry Jeana Monneta na Novej bulharskej univerzite (2002 – 2005); predseda právneho poradenstva prezidenta Bulharska (2002 – 2003); sudca bulharského Ústavného súdu (2003 – 2009), následne jeho predseda (2009 – 2012); vedúci katedry ústavného práva na Právnickej fakulte Univerzity sv. Klimenta Ochridského v Sofii (2013 – 2016); člen (2006 – 2016) a podpredseda Benátskej komisie pri Rade Európy (2013 – 2015); člen Ústavnej rady ombudsmana Bulharska (2015 – 2016); redaktor vo viacerých právnických periodikách; autor mnohých právnických publikácií; generálny advokát Súdneho dvora od 19. septembra 2016.

Ezio Perillo

narodený v roku 1950; doktor práv a advokát v advokátskej komore v Padove; asistent, neskôr riadny vedecký pracovník občianskeho a porovnávacieho práva na Padovskej univerzite (1977 – 1982); prednášajúci v odbore právo Spoločenstva na Collegio Europeo (Parma, 1990 – 1998) a na právnických fakultách Padovskej univerzity (1985 – 1987), Maceratskej univerzity (1991 – 1994), Neapolskej univerzity (1995) a Milánskej univerzity (2000 – 2001); člen vedeckého výboru „Master in European integration“ na Padovskej univerzite; úradník na riaditeľstve pre knižnicu, výskum a dokumentáciu Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (1982 – 1984); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev u generálneho advokáta G. F. Manciniho (1984 – 1988); právny radca generálneho sekretára Európskeho parlamentu E. Vinciho (1988 – 1993); vedúci sekcie právnej služby Európskeho parlamentu (1995 – 1999); riaditeľ legislatívnych vecí a zmierovacieho konania, vzťahov medzi inštitúciami a vzťahov s vnútroštátnymi parlamentmi Európskeho parlamentu (1999 – 2004); riaditeľ pre vonkajšie vzťahy (2004 – 2006); riaditeľ pre legislatívu v rámci právnej sekcie Európskeho parlamentu (2006 – 2011); autor mnohých publikácií v oblasti talianskeho občianskeho práva a práva Európskej únie; sudca Súdu pre verejnú službu od 6. októbra 2011 do 31. augusta 2016; sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

René Barents

narodený v roku 1951; diplom v odbore právo, diplom v odbore ekonómia (Univerzita Erasma Rotterdamského, 1973); doktor práv (Utrechtská univerzita, 1981); výskumný pracovník v oblasti európskeho práva a medzinárodného hospodárskeho práva (1973 – 1974) a prednášajúci v odbore európske právo a hospodárske právo na Institut Europa Utrechtskej univerzity (1974 – 1979) a na Leidenskej univerzite (1979 – 1981); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (1981 – 1986), vedúci sekcie „Práva vyplývajúce zo služobného poriadku“ na personálnom oddelení Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (1986 – 1987); člen právnej služby Komisie Európskych spoločenstiev (1987 – 1991); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (1991 – 2000); vedúci sekcie (2000 – 2009), neskôr riaditeľ (2009 – 2011) riaditeľstva pre výskum a dokumentáciu Súdneho dvora Európskej únie; riadny profesor (1988 – 2003) a čestný profesor (od roku 2003) európskeho práva na Maastrichtskej univerzite; radca na odvolacom súde v 's-Hertogenbosch (1993 – 2011); člen Kráľovskej akadémie vied Holandska (od roku 1993); mnohé publikácie v oblasti európskeho práva; sudca Súdu pre verejnú službu od 6. októbra 2011 do 31. augusta 2016; sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Ricardo da Silva Passos

narodený v roku 1953; diplom v odbore právo na Klasickej univerzite v Lisabone (1975); diplom z DEA získal na Univerzite v Štrasburgu (1978); diplom Master of Laws získal na Harvardovej univerzite (1984); zástupca prokurátora na Tribunal de première instance v Cascais (1975 – 1976); právnik na sekretariáte Európskej komisie pre ľudské práva (1978 – 1986); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (1986 – 1987); vedúci oddelenia na sekretariáte právnej komisie a občianskych práv Európskeho parlamentu (1988 – 1999); člen sekretariátu Konventu o budúcnosti Európy (2002 – 2003); vedúci sekcie na právnom oddelení Európskeho parlamentu (1999 – 2010); riaditeľ pre inštitucionálne a parlamentné záležitosti na právnom oddelení Európskeho parlamentu (2010 – 2016); sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Paul Nihoul

narodený v roku 1963; diplom v odbore právo získal na Katolíckej univerzite v Lovani (1988); diplom Master of Laws získal na Harvardovej univerzite (1989); doktor práv (1998); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (1991 – 1995); vedecký pracovník na Katolíckej univerzite v Lovani (1995 – 1999); profesor na univerzite v Groningene (1999 – 2001), neskôr na Katolíckej univerzite v Lovani (2001 – 2016); hosťujúci profesor na viacerých univerzitách, najmä na univerzite Paris-Dauphine (2013 – 2016); predseda Academic Society for Competition Law (2013 – 2016); šéfredaktor viacerých právnických periodík; sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Barna Berke

narodený v roku 1966; diplom v odbore právo získal na Univerzite Loránda Eötvösa v Budapešti (1990); diplom Master of Laws získal na Štokholmskej univerzite (1995); advokát budapeštianskej advokátskej komory; právny radca maďarského parlamentu v rámci procesu pristúpenia Maďarska k Európskej únii (1994 – 1996 a 2002 – 2004); referendár u predsedu Maďarského ústavného súdu (1997 – 2000); podpredseda úradu pre hospodársku súťaž, neskôr predseda rady pre hospodársku súťaž (2000 – 2002); rozhodca Stáleho arbitrážneho súdu pre finančné a kapitálové trhy (2008 – 2014); prednášajúci (1990 – 1994); docent (1995 – 1999), neskôr mimoriadny docent (2003 – 2016) na Univerzite Loránda Eötvösa v Budapešti; štátny tajomník pre európsku a medzinárodnú spoluprácu v súdnych veciach na Ministerstve spravodlivosti (2014 – 2016); sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Jesper Svenningsen

narodený v roku 1966; štúdium práva (Candidatus juris) na univerzite v Aarhuse (1989); advokátsky koncipient u právneho poradcu dánskej vlády (1989 – 1991); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev u generálneho advokáta C. C. Gilmanna (1991 – 1993); prijatie do advokátskej komory v Dánsku (1993); advokát u právneho poradcu dánskej vlády (1993 – 1995); vyučujúci európskeho práva na univerzite v Kodani; docent na Európskom inštitúte verejnej správy (EIPA) (Luxemburg, 1995 – 1997); advokát bruselskej advokátskej komory (1997); docent, neskôr vykonávajúci funkciu riaditeľa EIPA (Luxemburg, 1997 – 1999); riadiaci pracovník na právnom oddelení Dozorného orgánu Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) (1999 – 2000); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev u sudcu Gilmanna (2003 – 2006), neskôr u sudcu L. Bay Larsena (2006 – 2013); sudca Súdu pre verejnú službu od 7. októbra 2013 do 31. augusta 2016; sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Ulf Christophe Öberg

narodený v roku 1966; diplom v odbore právo získal na Štokholmskej univerzite (1991); diplom v odbore francúzsko–anglické právne prekladateľstvo získal na univerzite Paríž II, Panthéon-Assas (1991); diplom z DESS získal na univerzite Paríž I., Panthéon-Sorbonne (1992); diplom z Inštitútu politických vied v Paríži (1993); vedecký pracovník vo švédскеj Agentúre pre výskum národnej bezpečnosti (1992 a 1994); účasť na švédskom programe školenia úradníkov (1993 – 1994); právny radca pre európske záležitosti na Ministerstve zahraničných vecí (1994 – 1995); referendár na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (1995 – 2000); prednášajúci na Štokholmskej univerzite (2000 – 2016); právnik (2001 – 2006), neskôr advokát (2006 – 2016); sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Octavia Spineanu-Matei

narodená v roku 1967; ukončené právnické vzdelanie na Univerzite Alexandrua Ioana Cuza din Iași (1990); doktorka práv (1999); sudkyňa na Obvodnom súde 4 v Bukurešti (1991 – 1996); sudkyňa (1996 – 1999) a predsedníčka kolégia (1997 – 1999) na súde v Bukurešti; sudkyňa (1999 – 2005) a predsedníčka kolégia (1999 – 2003) na Odvolacom súde v Bukurešti; členka veľkého odvolacieho senátu Európskeho patentového úradu (2006 – 2016); vyučujúca, neskôr riaditeľka Národného justičného inštitútu (2011 – 2016); sudkyňa na rumunskom najvyššom kasačnom súde (2006 – 2016); členka vedeckej rady Národného justičného inštitútu a direktoriátu Národnej školy súdnych úradníkov (2011 – 2016); zvolená členka rady doktorandskej školy na Bukureštskej univerzite (2012 – 2016); sudkyňa Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Maria José Costeira

narodená v roku 1967; diplom v odbore právo získala na univerzite v Coimbre (1991); postgraduálne štúdium práva duševného vlastníctva na Lisabonskej univerzite (2001); advokátska koncipientka (1991 – 1992); súdna čakateľka (1992 – 1995); sudkyňa na prvostupňových súdoch (1995 – 1997); sudkyňa na Obchodnom súde v Lisabone (1999 – 2016); sudkyňa na Odvolacom súde v Coimbre (2016); akademická činnosť v odbore právo na viacerých portugalských

univerzitách a na Národnej justičnej škole; generálna takomníčka (2012 – 2015), neskôr predsedníčka (2015 – 2016) združenia portugalských sudcov; sudkyňa Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Jan M. Passer

narodený v roku 1974; diplom v odbore právo získal na Karlovej univerzite v Prahe (1997) a diplom Master of Laws na Štokholmskej univerzite (2000); doktor práv (2007); prednášajúci právo Európskej únie na Karlovej univerzite v Prahe (2001 – 2003) a na Justičnej akadémii Českej republiky (2001 – 2016); súdny čakateľ na Mestskom súde v Prahe (1997 – 2001); sudca na Obvodnom súde pre Prahu 2 (2001 – 2005); sudca na Najvyššom správnom súde Českej republiky (2005 – 2016); prednášajúci na Právnickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne (2006 – 2016) a na Univerzite Palackého v Olomouci (2014 – 2016); právny spolupracovník na ministerstve spravodlivosti (2010 – 2016); sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Krystyna Kowalik-Bańczyk

narodená v roku 1976; diplom v odbore právo získala na Gdaňskej univerzite (1999); diplom z DEA získala na Univerzite sociálnych vied v Toulouse (2000); diplom Master of Laws z európskeho práva získala na Collège d'Europe (2002); doktorka práv (2004); prednášajúca v odbore právo Európskej únie na Technickej univerzite v Gdaňsku (2010 – 2016); docentka (2006 – 2014), neskôr pridružená profesorka (2014 – 2016) na inštitúte právnych štúdií Poľskej akadémie vied; podieľala sa na vydávaní a prispievala do viacerých právnych periodík; autorka mnohých publikácií; sudkyňa Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Alexander Kornezov

narodený v roku 1978; diplom z práva získal na Univerzite sv. Klimenta Ochridského v Sofii (2002) a diplom Master of Law z európskeho práva získal na Collège d'Europe (Bruggy, 2004); doktor práv (2008); advokát zapísaný v zozname bruselskej advokátskej komory (2004 – 2006); prednášajúci procesného práva Európskej únie na Univerzite národného a svetového hospodárstva v Sofii (2008 – 2012) a na Univerzite sv. Klimenta Ochridského v Sofii (2010 – 2013); hosťujúci profesor práva Európskej únie a medzinárodného súkromného práva na bulharskej akadémii vied (od roku 2014); hosťujúci prednášajúci na Univerzite v Cambridge a na KU v Lovani; referendár na Súdnom dvore Európskej únie (2007 – 2016); zakladateľ a člen riadiaceho výboru bulharského združenia pre európske právo; šéfredaktor periodika európskeho práva *Evropeiski praven pregled*; autor mnohých publikácií v oblasti európskeho práva; sudca Súdu pre verejnú službu od 13. apríla 2016 do 31. augusta 2016; sudca Všeobecného súdu od 19. septembra 2016.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499